

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 listopada 2008 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu X Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Janusz Kaspryszyn (spr.)

SSO Jolanta Bojko
SSR (del.) Marcin Soja

Protokolant: Dominika Olbert

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2008 r. we Wrocławiu

na rozprawie

sprawy o zamówienie publiczne Gminy Kobierzyce

przy udziale Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp. z o.o. we Wrocławiu, Konsorcjum - Seibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. we Wrocławiu (lider), Bus Marco Polo Wratysłavia 1992 Sp. z o.o. we Wrocławiu

na skutek skargi wniesionej przez Dolnośląskie Linie Autobusowe Sp. z o.o. we Wrocławiu od wyroku Krajowej Izby Odwoławczej z dnia 18 września 2008 r. sygn akt KIO/UZP 924/08

I. oddała skargę,

II. zasądza od skarżącego Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp. z o.o. we Wrocławiu na rzecz zamawiającego Gminy Kobierzyce oraz Konsorcjum - Seibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. we Wrocławiu (lider), Bus Marco Polo Wratysłavia 1992 Sp. z o.o. we Wrocławiu po 900 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

Sygn. akt X Ga 319/08

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 18 września 2008 r. Krajowa Izba Odwoławcza po rozpoznaniu na rozprawie odwołania wniesionego przez Dolnośląskie Linie Autobusowe Sp. z o.o. we Wrocławiu od rozstrzygnięcia przez zamawiającego Gminę Kobierzyce protestu z dnia 11 sierpnia 2008 r. przy udziale Konsorcjum Seibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A., Bus Marco Polo Wratysłavia 1992 Sp. z o.o. we Wrocławiu, które zgłosiło się do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego oddaliła odwołanie Spółki Dolnośląskie Linie Autobusowe, obciążając ją kosztami postępowania oraz nakazała zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 4.064 zł z kwoty wpisu uiszczonego przez Dolnośląskie Linie Autobusowe. Nadto Kra owa Izba Odwoławcza wyrokiem nakazała dokonać zwrotu kwoty 15.936,00 zł z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz Dolnośląskich Linii Autobusowych.

W uzasadnieniu podane zostało, iż Gmina Kobierzyce prowadziła w trybie przetargu nieograniczonego postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Transport zbiorowy w Gminie Kobierzyce - linie międzygminne Wrocław - Kobierzyce” oraz że ogłoszenie o zamówieniu zostało przekazane Urzędowi Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich w dniu 13 czerwca 2008 r. oraz opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE 2008/S 116-154730 z dnia 17 czerwca 2008 r. Następnie wskazano, że w dniu 5 sierpnia 2008 r. Zamawiający zawiadomił wykonawców, którzy złożyli oferty w przedmiotowym postępowaniu, o wyborze jako najkorzystniejszej oferty złożonej przez Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K. A. oraz Bus

Marco Polo Wroclawia 1992 Sp z o.o. Zaś w dniu 11 sierpnia 2008 Zamawiającego wpłynął protest Dolnośląskich Linii Autobusowych Sp.

W proteście tym odwołująca się Spółka Dolnośląskie Linie Autobusowe zarzuciła Zamawiającemu naruszenie:

r. do

- art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, poprzez przeprowadzenie postępowania przez Zamawiającego w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców;

z o.o.

- art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, poprzez nieodrzućenie oferty, której treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia (SIWZ);

- art. 89 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych, poprzez nieodrzućenie oferty, która została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia.

Strona odwołująca się wniosła o unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej, odrzućenie oferty uznanej za najkorzystniejszą i dokonanie ponownego wyboru najkorzystniejszej oferty z poszanowaniem przepisów ustawy. Nadto wskazano, że odwołująca się zarzuciła zamawiającemu naruszenie zasady jawności i uczciwej konkurencji przez nieujawnienie oferty Konsorcjum w części bezpodstawnie utajnionej przez wykonawcę.

Do postępowania przystąpiło Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. oraz Bus Marco Polo Wroclawia 1992 Sp. z o.o. z żądaniem oddalenia protestów odwołującej się.

Rozstrzygnięciem z dnia 19 sierpnia 2008 r. Zamawiający oddalił w części protest Odwołującego z dnia 11 sierpnia 2008 r. w zakresie naruszenia art. 89 ust. 1 prawa zamówień publicznych poprzez nieodrzućenie oferty Konsorcjum. W pozostałym zakresie Zamawiający protest ten uwzględnił, a jednocześnie oddalił w całości protest Odwołującego z dnia 7 sierpnia 2008 r.

Od tego rozstrzygnięcia Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, w którym podtrzymał zarzuty i argumentację zawarte w proteście, jednocześnie wnosząc o unieważnienie czynności Zamawiającego, polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty przeprowadzonym postępowaniu przetargowym i nakazanie dokonania ponownego wyboru najkorzystniejszej oferty z poszanowaniem przepisów ustawy.

Także do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przystąpiło Konsorcjum Sevibus Polska Marcinkowski i Sip, S.K.A. oraz Bus Marco Polo, Wroclawia 1992 Sp. z o.o.

Uwzględniając dokumentację z przedmiotowego postępowania o

udzielenie zamówienia publicznego oraz wyjaśnienia i oświadczenia stron postępowania odwoławczego, złożone w trakcie rozprawy Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje.

Izba wskazała, że wobec cofnięcia przez Odwołującego zarzutu naruszenia przez Zamawiającego przepisu art. 92 ust. 1 prawa Pzp, rozpoznała odwołanie w pozostałym zakresie, jak również zarzut i wnioski Odwołującego się dotyczący unieważnienia przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na podstawie art. 191 ust. 3 Pzp, które Odwołujący się zawarł w piśmie procesowym wniesionym do Prezesa Urzędu dnia 17 września 2008 r. i podtrzymał na rozprawie. Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że zarzuty i żądania Odwołującego się nie zasługują na uwzględnienie.

Odnosząc się do zarzutu niezłożenia przez Konsorcjum dokumentu potwierdzającego, że nie zalega ono w płaceniu podatków i opłat Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, że zgodnie z definicją zawartą w art. 22 pkt 11 Prawa zamówień publicznych [pzp], pod pojęciem wykonawcy należy rozumieć osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ubiega się o udzielenie zamówienia publicznego, złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie zamówienia publicznego. Następnie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że do jednostek organizacyjnych niebędących osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, stosuje się przepisy o osobach prawnych, w myśl art. 33[1] k.c. w zw. z art. 14 Pzp taką jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną jest również spółka komandytowo-akcyjna, która zgodnie z art. 8 § 1 w zw. z art. 4 § 1 k.s.h., jako spółka osobowa, może we własnym imieniu nabywać prawa, w tym własność

nieruchomości i inne prawa rzeczowe, zaciągać zobowiązania, pozywać i

pozywana. W postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego wykonawcą (komplementariusze i akcjonariusze). Zaś z art. 24 ust. 1 pkt 3 Pzp wynika jednoznacznie, że warunek udziału w postępowaniu dotyczący niezalegania z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, z wyjątkiem przypadków, gdy uzyskali oni przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, odnosi się do wykonawców. Wykonawcą natomiast w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jest Spółka komandytowo-akcyjna Sevibus Polska Marcinkowski i Sip, ubiegająca się o udzielenie zamówienia wspólnie z wykonawcą Bus Marco Polo Wratysłavia 1992 Sp. z o.o., a nie jej wspólnicy. Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że z faktu tego wynika obowiązek wykazania się przez Spółkę, a nie przez jej wspólników, spełnieniem warunku niezalegania z uiszczeniem podatków. Nadto Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, iż brak jest podstaw do ewentualnego żądania przez zamawiającego świadczeń o niezaleganiu z uiszczaniem podatków przez wspólników spółki komandytowo-akcyjnej. Zgodnie bowiem z art. 25 ust. 1 zd. 1 Pzp, w postępowaniu o udzielenie zamówienia, zamawiający może żądać od wykonawców wyłącznie oświadczeń lub dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia postępowania. W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej z przepisu tego oraz z § 1 ust. 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 maja 2006 r. w sprawie dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane, wynika, że żądanie przez zamawiającego zaświadczenia właściwego naczelnika urzędu skarbowego odnosić się ma do wykonawcy, a nie do innych podmiotów.

jest spółka komandytowo-akcyjna, a nie poszczególni jej wspó

być

lcy

Wobec powyższego Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że niezasadny jest zarzut, iż załączone do oferty Konsorcjum zaświadczenie o niezaleganiu w podatkach przez Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. potwierdza spełnienia przez tego wykonawcę warunków udziału w postępowaniu. W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej przedmiotowe zaświadczenie Naczelnika Urzędu Skarbowego Wrocław - Psie Pole z dnia 27 maja 2008 r. stwierdzające w punkcie I, iż zaświadcza się, że nie ujawniono zaległości podatkowych wnioskodawcy, wymienionego w części A, według stanu na dzień 27 maja 2008 r. (figuruje w podatku od towarów i usług VAT), potwierdza niezaleganie przez tę Spółkę w opłacaniu podatków. Krajowa Izba Odwoławcza zaznaczyła, że ustalenia tego nie zmienia fakt zamieszczenia w tym zaświadczeniu informacji, że Spółka figuruje w podatku od towarów i usług VAT. Izba Odwoławcza wyjaśniła, że oznacza to tylko informację, iż Spółka jest podatnikiem podatku VAT. Reasumując, Krajowa Izba Odwoławcza uznała, że poprzez załączenie do oferty przedmiotowego zaświadczenia dotyczącego Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. oraz zaświadczenia dotyczącego drugiego z uczestników Konsorcjum, którego prawidłowości Odwołujący się nie kwestionował, Konsorcjum to spełniło wymóg części IV pkt 9.7 SIWZ - przedłożenia przez wykonawców zaświadczenia o niezaleganiu opłacaniem podatków.

Następnie Krajowa Izba Odwoławcza stwierdziła, że nie potwierdził się także zarzut niespełnienia przez Konsorcjum zawartego w części IV pkt 9.12 SIWZ wymogu załączenia do oferty dokumentów potwierdzających

nie

w

spełnienie przez Konsorcjum zawartego w części III pkt 3 SIWZ warunku udziału w postępowaniu dotyczącym posiadania doświadczenia do wykonania zamówienia poprzez wykonanie z należytą starannością w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych o łącznej wielkości pracy przewozowej nie mniejszej niż 800 000 wozokilometrów. Krajowa Izba Odwoławcza przypomniała, że Odwołujący się zakwestionował okoliczność, iż dokumenty załączone do oferty Konsorcjum potwierdzają spełnienie przez Konsorcjum tego warunku. W ocenie Odwołującego się z referencji wystawionych dla Bus Marco Polo Wroclavia 1992 Sp. z o.o. w liście referencyjnym z dnia 30 maja 2008 r. wystawionym przez LG Display Poland Sp. z o.o. - Biskupice Podgórne nie wynika spełnianie przez opisaną w niej usługę wszystkich wymogów ustawowych koniecznych do uznania jej za przewóz regularny, natomiast w świetle treści listu referencyjnego z dnia 20 czerwca 2008 r. wystawionego przez Orbis Transport Sp. z o.o. w Warszawie nie jest jasne, czy w okresie ostatnich trzech lat przed dniem *wszczęcia* postępowania łączna wielkość pracy przewozowej nie była mniejsza niż 800 000 km. Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, że w części III „Warunki udziału w postępowaniu” pkt 3 SIWZ Zamawiający zawarł warunek, zgodnie z którym o udzielnie zamówienia mogą się ubiegać wykonawcy, którzy „z należytą starannością wykonali w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania lub wykonują, a jeżeli okres prowadzenia działalności jest krótszy - w tym okresie; usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych o łącznej wielkości pracy przewozowej nie mniejszej niż 800 000 wozokilometrów”. Dalej Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że w części IV „Sposób przygotowania oferty” pkt 9.12 i pkt 10 SIWZ Zamawiający zawarł wymóg potwierdzenia spełnienia przez wykonawców tego warunku poprzez załączenie do oferty wykazu wykonanych w tym okresie lub wykonywanych wyżej określonych usług,

wraz z dokumentami potwierdzającymi, że usługi te zostały wykonane należycie. Następnie Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że w załączonym do oferty Konsorcjum liście referencyjnym z dnia 30 maja 2008 r. LG Disp Poland Sp. z o.o. potwierdziła m.in., że „Marco Polo Sp. z o.o. obecna nazwa BUS Marco Polo Wratislavia 1992 Sp. z o.o. wykonywała i wykonuje przewozy w regularnej komunikacji specjalnej zamkniętej w okresie od 1 grudnia 2006 r. przez rok 2007 i obecnie nadal w 2008 roku” na jedenastu, wyszczególnionych w tym liście liniach i w tym czasie wymieniony wykonawca wykonał łączną ilość 2.748.000 km. Krajowa Izba Odwoławcza w wyniku rozpatrzenia zarzutu Odwołującego się, iż przedmiotowe referencje nie potwierdzają wykonania przez Wykonawcę warunku opisanego w SIWZ, gdyż w jego ocenie, usługi w niej wskazane nie są przewozami regularnymi, z uwagi na niespełnianie przesłanek „regularności” i „powszechnej dostępności” wykazanej usługi, nie podzieliła stanowiska Odwołującego się i wyjaśniła, że zdaniem Izby, wyżej wskazane pojęcia, których definicji Zamawiający nie podał, należy rozumieć w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami prawa. Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że z treści analizowanego listu referencyjnego wynika, że wskazana w niej usługa stanowi przewóz regularny specjalny. Zaś w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym „przewóz regularny specjalny” oznacza „niepubliczny przewóz regularny określonej grupy osób, z wyłączeniem innych osób”. W ocenie Krajowej Izby Odwoławczej przewozy regularne specjalne są zatem rodzajem przewozów regularnych. Odnosząc się do zarzutu braku cechy „regularności” przewozów specjalnych Izba stwierdziła, że wykonywanie przewozów regularnych specjalnych odbywa się według ustalonego rozkładu jazdy, co Przystępujący wykazał, okazując taki rozkład na rozprawie. Dalej Izba wskazała, że nie podzieliła także zarzutu, iż treść listu referencyjnego z dnia 20 czerwca 2008 r. Orbis Transport Sp. z o.o. w Warszawie nie potwierdza warunku przepracowania przez Wykonawcę, w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania, co najmniej 800 000 wozokilometrów. Z referencji tej bowiem wynika m.in., że „firma Marco Polo Sp. z o.o. wykonywała przewozy w regularnej komunikacji międzynarodowej (...). W okresie 2005, 2006 i 2007 roku Bus Marco Polo Wratislavia 1992 Sp. z o.o. wykonała na powyższych trasach łączną ilość ok. 1.380.000 km”. Krajowa Izba Odwoławcza wskazała, że biorąc pod uwagę regularny charakter świadczonej usługi oraz ilość wykonanych przewozów (1.380.000 km), należy stwierdzić, że z referencji tej nie wynika niezrealizowanie przez tego Wykonawcę w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania o zamówienie (tj. od 17.06.2005 r.) wymaganej przez Zamawiającego ilości wozokilometrów, nie mniejszej niż 800.000. W ocenie Izby zasadności kwestionowania zatem tej referencji Odwołujący się nie wykazał. Zdaniem Izby w świetle dokonanych ustaleń należy stwierdzić, że każdy z wymienionych dokumentów (referencji) potwierdza samoistnie spełnienie przez Konsorcjum postawionego przez Zamawiającego warunku dotyczącego posiadania doświadczenia zawodowego w tym zakresie (część III pkt 3 SIWZ).

Krajowa Izba Odwoławcza wskazała również, że Odwołujący się nie wykazał zasadności zarzutu bezpodstawnego utajnienia przez Konsorcjum informacji zastrzeżonych przez tego Wykonawcę. W ocenie Izby w szczególności Odwołujący się nie udowodnił, że zastrzeżona przez Konsorcjum część oferty nie stanowiła tajemnicy przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji. Wobec tego Izba nie dopatrzyła się naruszenia przez Zamawiającego art. 8 ust. 2 Pzp.

Na koniec Krajowa Izba Odwoławcza wyjaśniła, że nie znalazła podstaw do uwzględnienia zawartego w piśmie procesowym Odwołującego się z dnia 16 września 2008 r. i podtrzymanego na rozprawie żądania unieważnienia przedmiotowego postępowania o zamówienie, w trybie art. 191 ust. 3 zd. 2 Pzp, w wyniku ustalenia, iż nie zachodzą okoliczności skutkujące unieważnieniem postępowania. Krajowa Izba Odwoławcza

ku

1

ay

;wa

stwierdziła, że niewielka rozbieżność w treści ogłoszenia o zamówieniu opublikowanego w Dz. U. UE, polegająca na przypisaniu warunków numerów od 1 do 5, które były zastosowane w treści SIWZ lecz ze względu

budowę formularza ogłoszenia i wynikającego z niego podziału poszczególnych sekcji i podpunkty, numery te nie znalazły się w treści ogłoszenia, nie jest błędem, który można uznać za opisanie warunków w sposób odmienny, w różnych dokumentach. W ocenie natomiast Krajowej Izby Odwoławczej rozpatrywanie kwestii, czy wymaganie przez Zamawiającego, aby jeden z wykonawców wspólnie ubiegających się o zamówienie przedstawił wymaganą licencję jest bezprzedmiotowe, ponieważ obaj wykonawcy wspólnie ubiegający się o zamówienie przedstawili wraz z ofertą posiadane przez siebie licencje, zatem nie zachodzi przesłanka określona w art. 146 ust. 1 pkt 6 ani 5 Pzp.

nana

Krajowa Izba Odwoławcza zważyła, że zarówno Odwołujący się, jak i inni wykonawcy nie oprotowali zakwestionowanych w wyżej wymienionym piśmie procesowym Odwołującego się zapisów SIWZ, nie zwrócili się również do Zamawiającego o udzielenie wyjaśnienia treści SIWZ (art. 38 ust. 1 Pzp).

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 Pzp.

Na powyższy wyrok skargę wniosła Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Dolnośląskie Linie Autobusowe i zaskarżając go w całości, wniosła o jego zmianę poprzez unieważnienie czynności Zamawiającego, polegającej na wyborze najkorzystniejszej oferty, nakazanie dokonania ponownej oceny ofert i wyboru oferty najkorzystniejszej oraz zasądzenie od Zamawiającego na rzecz Skarżącej kosztów postępowania odwoławczego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, ewentualnie o unieważnienie przedmiotowego postępowania o udzielenie zamówienia.

Skarżąca, na zasadzie art. 196 ust. 1 Pzp, zarzuciła Krajowej Izbie Odwoławczej naruszenie:

1. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 24 ust. 2 pkt 3 w zw. z art. 24 ust. 4 w zw. z art. 89 ust. 1 Pzp, poprzez stwierdzenie, że konsorcjum firm Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. i Bus Marco Polo Waratslavia 1992 Sp. z o.o. spełniło wymóg części IV pkt 9.7 SIWZ;
2. art. 24 ust. 1 pkt 10 w zw. z art. 24 ust. 4 w zw. z art. 89 ust. 1 Pzp, poprzez nie odrzucenie oferty, która została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia;
3. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 22 ust. 1 pkt 1 Pzp w zw. z art. 5 ust. 1 ustawy o transporcie drogowym w zw. z art. 93 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 146 ust. 1 pkt 5 ustawy, poprzez przyjęcie, że brak żądania od każdego z członków Konsorcjum licencji na wykonywanie krajowego lub międzynarodowego drogowego przewozu osób nie stanowi podstawy unieważnienia postępowania na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 5 ustawy, czyli, że Zamawiający nie dokonał wyboru oferty z rażącym naruszeniem przepisów ustawy;
4. prawa materialnego, poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 41 pkt 7 w zw. z art. 36 ust. 1 pkt 5 w zw. z art. 93 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 146 ust. 1 pkt 5 Pzp, poprzez przyjęcie, że zachodzi niewielka rozbieżność w treści ogłoszenia o zamówieniu

opublikowanego w Dz. U. UE, a treścią SIWZ, której nie można

za opisanie warunków w sposób odmienny w różnych dokumentach.

uznać

Odpowiedź na skargę złożył uczestnik postępowania Konsorcjum S/vibus
Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. oraz Bus Marco Polo Wratlavia 1992 Sp. z

o.o. Uczestnik wniósł o oddalenie skargi w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Odpowiedź na skargę złożył także Zamawiający Gmina Kobierzyce. Zamawiający - przeciwnik skargi wniósł o oddalenie skargi w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania przed Sądem Okręgowym, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Skarga jest niezasadniona.

W ocenie Sądu Okręgowego Krajowa Izba Odwoławcza prawidłowo przeprowadziła postępowanie, wyprowadzając właściwe i trafne wnioski.

W pierwszej kolejności Sąd Okręgowy rozważył zarzut czwarty skargi,

tj. zarzut rozbieżności pomiędzy treścią ogłoszenia o otwarciu postępowania o udzielenie zamówienia publicznego pn. „Transport zbiorowy w Gminie Kobierzyce - linie międzygminne Wrocław - Kobierzyce” opublikowanego w Dzienniku Urzędowym UE 2008/S 116-154730 z dnia 17 czerwca 2008 r. i treścią Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (SIWZ). Skarżąca wskazała, iż rozbieżność ta zachodzi w części III pkt 2 SIWZ i dotyczy warunku posiadania licencji, wyjaśniając że z treści ogłoszenia o zamówieniu (w Dzienniku Urzędowym) nie wynika, co jest warunkiem pierwszym, a co jest warunkiem drugim. Skarżąca zarzuciła, że taka rozbieżność - pomiędzy treścią SIWZ a treścią ogłoszenia o zamówieniu jest niedopuszczalna (art. 38 ust. 5 Pzp) i musi skutkować unieważnieniem postępowania, na podstawie art. 93 ust. 1 pkt 7 Pzp oraz stwierdzeniem nieważności umowy o wykonanie zamówienia, na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 5 Pzp. Sąd Okręgowy stwierdził, iż faktycznie taka niedokładność zaistniała. W treści ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym UE bowiem w opisie warunków nieprecyzyjnie opisano numerację tych warunków - faktycznie brak było tej numeracji, zaś numeracja (od punktów 1 do 5) występuje w ogłoszeniu zamieszczonym w polskim publikatorze. Niemniej jednak za nieuwzględnieniem tego zarzutu Skarżącej przemawiają dwa ważne argumenty.

W pierwszej kolejności zauważyć trzeba, że aby zarzut ten mógł być skutecznie podniesiony przed Sądem w postępowaniu odwoławczym, wywołanym na skutek wniesienia skargi na wyrok Krajowej Izby Odwoławczej, powinien być najpierw zgłoszony w proteście (art. 180 ust. 1, ust. 3 i ust. 8 Pzp), zgodnie z brzmieniem art. 191 ust. 3 Pzp w zw. z art. 194 ust. 2 Pzp w zw. z art. 381 k.p.c. Przepis art. 191 ust. 3 Pzp według stanu prawnego obowiązującego w niniejszej sprawie stanowi, że Izba nie może orzekać co do zarzutów, które nie były zawarte w proteście. Izba bierze pod uwagę z urzędu okoliczności skutkujące unieważnieniem postępowania o udzielenie zamówienia (...). Zarzut ten zatem w świetle art. 191 ust. 3 Pzp był spóźniony. Spostrzec należy, że protest Skarżącej z dnia 7 sierpnia 2008 r. dotyczył zarzutu utajnienia informacji, czym Zamawiający miał dopuścić się naruszenia zasad uczciwej konkurencji, zaś w proteście z dnia 11 sierpnia 2008 r. Skarżąca zarzuciła naruszenie zasady udzielania zamówień publicznych

określonej w art. 7 ust. 1 Pzp, poprzez przeprowadzenie postępowania przez Zamawiającego w sposób niezapewniający zachowania uczciwej konkurencji oraz równego traktowania wykonawców. Oprócz tego w proteście z dnia 11 sierpnia 2008 r. Skarżąca zarzuciła także naruszenie art. 89 ust. 1 Pzp przez nieodrzućenie oferty, której treść nie odpowiada treści SIWZ oraz naruszenie art. 89 ust. 1 Pzp, poprzez nieodrzućenie oferty, która została złożona przez wykonawcę podlegającego wykluczeniu z postępowania o udzielenie zamówienia. W odwołaniu zaś z dnia 25 sierpnia 2008 r. Skarżąca podtrzymała jedynie zarzuty sformułowane w proteście z dnia 11 sierpnia 2008 r., a w żadnym z zarzutów protestu nie został podniesiony zarzut rozbieżności pomiędzy treścią ogłoszenia w publikatorze Unii Europejskiej a treścią SIWZ. Niezależnie od tego skonstatować trzeba, że konsekwencją takiej jak wyżej rozbieżności nie jest nieważność zawartej umowy o wykonanie

zamówienia, ani konieczność unieważnienia postępowania o udzielenie zamówienia. W związku z czym nie jest to już okoliczność, którą zgodnie z art. 191 ust. 3 Pzp Krajowa Izba Odwoławcza miała obowiązek brać pod uwagę? z urzędu, jako skutkującą nieważnością postępowania. Tym samym okoliczność taka, jako niezgłoszona uprzednio w proteście, a więc spóźniona nie podlega także rozpoznaniu przez Sąd Okręgowy na skutek skargi. Wskazać należy,

ustawą z dnia 4 września 2008 r. o zmianie ustawy Prawo zamówień publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 23 września 2008 r., nr 171, poz. 1058) uchylony został ustęp 5 artykułu 38 Pzp, zaś zgodnie z brzmieniem przepisów przejściowych, a to art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 4 września 2008 r. do postępowań o udzielenie zamówienia i konkursów wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z wyjątkiem przepisów dotyczących zmiany ogłoszeń, zmiany treści SIWZ, poprawiania omyłek w ofercie i przesłanek odrzucenia oferty, które stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Zaznaczyć należy, że drobnej rozbieżności pomiędzy treścią SIWZ i treścią ogłoszenia o zamówieniu, zdaniem Sądu Okręgowego, nie można by uważać nawet modyfikację SIWZ, a rozbieżność mogła być wyjaśniona w trybie procedury

ze

wyjaśniania treści SIWZ, po myśli art. 38 ust. 1 i nast. Pzp. Należy bowiem

za

zauważyć, że warunki były wskazane zarówno w ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym UE, jak w ogłoszeniach w polskich publikatorach. Róż: sprowadzała się do numeracji, a co za tym idzie braku czytelności ogłosz w Dzienniku Urzędowym odnośnie do warunków nr 1-5 (zakresu ich oceny podmiotowej). Taka drobna rozbieżność mogła być wyjaśniona we wskazanym trybie art. 38 ust. 1 i nast. Pzp. *Notabene* nie miała ona żadnego praktycznego znaczenia dla prawidłowego zrozumienia ogłoszenia i SIWZ przez Skarżącą, o czym także niżej.

lem

Nawet gdyby potraktować hipotetycznie tę rozbieżność jako ewentualną modyfikację SIWZ (co zdaniem Sądu Okręgowego nie jest uzasadnione), to do modyfikacji treści SIWZ i zmiany ogłoszeń - co było przedmiotem zarzuru, stosuje się już przepisy znowelizowane. Stwierdzić należy, że taka modyfikacja nie byłaby obecnie zakazana, a to wobec uchylecia ustępu 5 art. 38 Pzp. Nie ma wpływu na ważność postępowania i ważność zawartej umowy albowiem nie jest to okoliczność, która przesądza o tym, że postępowanie obarczone jest wadą uniemożliwiającą zawarcie ważnej umowy w sprawie zamówienia publicznego lub że zamawiający dokonał wyboru oferty z rażącem naruszeniem ustawy.

emamca

Odnosząc się do zarzutu pierwszego skargi, Sąd Okręgowy stwierdził, że argumentacja Krajowej Izby Odwoławczej jest w całości trafna i prawidłowa, zaś zarzuty Skarżącej to jedynie polemika z przyjętym stanowiskiem Krajowej Izby Odwoławczej. Sąd Okręgowy za Krajową Izbą Odwoławczą przypomina, że zgodnie z definicją zawartą w art. 2 pkt 11 Pzp,

pod pojęciem wykonawcy rozumie się osobę fizyczną, osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która ubiega się o udzielenie zamówienia publicznego, złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie zamówienia publicznego. Taką jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, występującą w przedmiotowym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego jako wykonawca jest spółka komandytowo-akcyjna Sevibus Polska Marcinkowski i Sip, ubiegająca się o jego udzielenie w Konsorcjum z wykonawcą Bus Marco Polo Wratavia 1992 Sp. z o.o. Skoro warunek udziału w postępowaniu, wynikający z art. 24 ust. 1 pkt 3 Pzp i dotyczący niezalegania z uiszczeniem podatków, opłat lub składek na ubezpieczenie społeczne lub zdrowotne, z wyjątkiem przypadków uzyskania przewidzianego prawem zwolnienia, odroczenia, rozłożenia na raty zaległych płatności lub wstrzymania w całości wykonania decyzji właściwego organu, odnosi się do wykonawców, to nie odnosi się on do wspólników lub akcjonariuszy spółki osobowej, będącej wykonawcą. W ocenie Sądu Okręgowego skoro wykonawca - spółka komandytowo-akcyjna

Sevibus Polska Marcinkowski i Sip, jako jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym od osób prawnych, to jednocześnie nie może zalegać z jego uiszczeniem. A jeśli wykonawcami nie są wspólnicy i akcjonariusze tej spółki, to bezprzedmiotowe jest żądanie przedłożenia przez nich zaświadczeń o niezaleganiu z uiszczeniem podatku dochodowego przez wspólników. Przyjęcie przeciwnego stanowiska prowadziłoby do stworzenia po stronie Zamawiającego uprawnienia (niewynikającego z ustawy - Prawo zamówień publicznych) do żądania przedłożenia takich dokumentów. Żądanie takie należałoby potraktować jako naruszające przepisy Prawa zamówień publicznych, zakazujące nieuzasadnionego ograniczenia konkurencji.

Ustosunkowując się do zarzutu trzeciego skargi, należy zauważyć że podnoszenie tego zarzutu w postępowaniu przed Sądem, wywołanym na skutek skargi jest skłonne w świetle art. 191 ust. 3 Pzp. Aby zarzut ten, bowiem mógł być skutecznie podniesiony przed Sądem w postępowaniu odwoławczym, wywołanym na skutek wniesienia skargi na wyrok Kraje wej Izby Odwoławczej, powinien być najpierw zgłoszony w proteście (art. 180 ust. 1, ust. 3 i ust. 8 Pzp), zgodnie z brzmieniem art. 191 ust. 3 Pzp w zw. z art. 194 ust. 2 Pzp w zw. z art. 381 k.p.c. niezależnie od tego tylko na marginesie zaznaczyć należy, że wykonawcy Sevibus Polska Marcinkowski i Sip S.K.A. oraz Bus Marco Polo Wratavia 1992 Sp. z o.o. jako jedyni w przedmiotowym

postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, występują łącznie

Konsorcjum. Jeżeli wykonawcy, niezależnie od wymogów SIWZ i treści ogłoszenia wykazali, iż każdy z nich spełnia warunek, to nie można im czynić zarzutu z tego powodu, że wykazali więcej niż wymagane minimum. Zdaniem Sądu Okręgowego nawet gdyby mimo treści przepisu prawa bezwzględnie obowiązującego, Zamawiający nie wymagał w SIWZ, aby każdy z wykonawców, wchodzących w skład Konsorcjum wykazał legitymowanie się określonym uprawnieniem, a Konsorcjum takie uprawnienie pomimo tego wykazało, nie stanowiłoby to podstawy unieważnienia postępowania oraz nie przesądzało o tym, że zawarta umowa o wykonanie zamówienia jest nieważna, o ile nie godziłoby to w innych uczestników postępowania. W zaistniałej sytuacji zarzucane obniżenie wymogów stawianych wykonawcom nie miało wpływu na przebieg postępowania, gdyż nie zostało ono w trakcie postępowania zmienione na bardziej restrykcyjne, a żaden podmiot nie został wykluczony z postępowania wskutek niespełnienia tego wymogu, dodatkowo zaś jedyne Konsorcjum, które się zgłosiło spełniło stawiany wymóg z nadwyżką (tzn. każdy z konsorcjantów osobno spełnił wymóg stawiany w SIWZ tylko jednemu z konsorcjantów). Nie zaistniała więc sytuacja, że zgłosiło się konsorcjum, w którym tylko jeden z jego uczestników spełniałby (zgodnie z wymogami SIWZ) warunki dotyczące licencji na wykonywanie przewozu

jako

drogowego osób. Przypomnieć należy, że Skarżąca zarzuciła, iż Zamawiający dokonał wyboru najkorzystniejszej oferty z rażącym naruszeniem prawa, gdyż brak było w treści SIWZ i treści ogłoszenia żądania od każdego z członków Konsorcjum licencji na wykonywanie krajowego lub międzynarodowego drogowego przewozu osób, co stanowi w opinii Skarżącej podstawę unieważnienia postępowania na podstawie art. 146 ust. 1 pkt 5 Pzp. Wymogiem Zamawiającego było przedłożenie licencji oferenta, Konsorcjum zaś jako jedyne ubiegało się łącznie o uzyskanie zamówienia i przedłożyło dwie licencje - każda dotycząca wchodzących w skład Konsorcjum spółek. Ponieważ minimum wymogów zostało spełnione, w ocenie Sądu Okręgowego, nie można czynić zarzutu z tego powodu, że spełniono więcej warunków niż było wymaganych. Skarżąca precyzyjnie wskazała, którego punktu SIWZ (tj. punktu drugiego) dotyczy wymóg licencji. Wskazała, że dotyczy to tylko jednego z wykonawców, zauważając przy tym, że wymóg taki powinien dotyczyć wszystkich wykonawców. Wnioskować stąd należy, że takie sformułowanie wymogu dotyczącego licencji nie było niejasne dla oferentów, skoro w taki sposób zinterpretowała go m.in. Skarżąca. Skarżąca formułując zarzut trzeciej skargi precyzyjnie wskazała, jakiego wymogu dotyczył punkt 2 rozdziału III SIWZ, podczas gdy formułując zarzut dotyczący rozbieżności w treści SIWZ i treści ogłoszenia o zamówieniu, usiłowała wykazać, iż z tego powodu nie jest możliwe prawidłowe i precyzyjne przygotowanie oferty oraz że mogło to wpłynąć na nieważność postępowania. Niemniej jednak treść zarzutu trzeciej skargi świadczy o tym, że nie było to przeszkodą dla poprawnego sformułowania oferty przez oferentów, także przez Skarżącą. Spostrzec również należy, że zarzut ten nie dotyczy tego, że zwycięskie Konsorcjum nie przedłożyło licencji służącej każdemu z wykonawców, wchodzących w jego skład, ale sytuacji, w której mimo braku takiego wymogu Zamawiającego, przedłożono takie licencje.

Odnieść się wreszcie należy do zarzutu niespełnienia przez zwycięskie Konsorcjum warunku dotyczącego wykazania wykonania usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych, o łącznej wartości pracy przewozowej nie mniejszej niż 800 000 wozokilometrów (zarzut drugi skargi). W pierwszej kolejności należy zauważyć, że Zamawiający nie sprecyzował pojęcia przewozu regularnego. Nie podał wprost definicji na potrzeby postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, a jak i nie odesłał w tym zakresie do pojęcia ustawowego przewozu regularnego. Dlatego też pojęcie użyte przez Zamawiającego nie musi być wykładane tylko i wyłącznie w drodze definicji ustawowej tego pojęcia zawartej w ustawie o transporcie drogowym. Natomiast definicje ustawowe mogą być pomocne w dokonaniu wykładni pojęcia użytego przez zamawiającego. Mając to zastrzeżenie na

uwadze należy zauważyć, że zdaniem Sądu Okręgowego wykonanie u przewoźników, wynikające z referencji LG Display Sp. z o.o. spełnia wymagany warunek. W ocenie Sądu Okręgowego był to przewóz regularny specjalny, spełniający jednocześnie przesłanki przewozu regularnego (w ujęciu ustawowym). Zgodnie z art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie drogowym przewóz regularny to publiczny przewóz osób i ich bagażu w określonych

odstępach czasu i określonymi trasami, na zasadach określonych w ustawie w transporcie drogowym dla transportu regularnego specjalnego (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 26 stycznia 2006 r., VI SA/Wa 1934/05). Na uwadze należy mieć jeszcze, że sformułowanie wymogu SIWZ, dotyczącego

licencji, wskazywało ogólnie na licencję w zakresie transportu drogowego - przewozu osób. Zatem zdaniem Sądu Okręgowego wykazanie wykonania przez zwycięskie Konsorcjum usługi transportu regularnego specjalnego spełnia wymagania Zamawiającego, określone w SIWZ albowiem przewóz regularny specjalny to niepubliczny przewóz określonej grupy osób z wyłączeniem innych osób, spełniający jednocześnie przesłanki przewozu regularnego, o jakim jest mowa w art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie drogowym (patrz wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2007 r., I OSK 1306/06). Nadto za opinią wyrażoną przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie (wyrok z dnia 13 czerwca 2006 r., VI SA/Wa 718/06) Sąd Okręgowy wskazuje, że dla uznania przewozu za regularny nie jest konieczne wykazanie spełnienia - w dosłownym rozumieniu tego słowa - wszystkich przesłanek

zamieszczonych w art. 4 pkt 7 ustawy o transporcie drogowym.

Najistotniejsze jest, iż zostało wykazane, że omawiana usługa, polegała na przewożeniu określonej grupy osób, będących pracownikami LG Display Sp. z o.o., którzy byli dowożeni do pracy i z powrotem, według rozkładu jazdy. Pozostałe warunki nie muszą być spełnione w sensie dosłownym (wyrok WSA w Warszawie z dnia 13 czerwca 2006 r., VI SA/Wa 718/06 - z uzasadnienia: *Jeśli chodzi o kwestię przystanków, na których ma odbywać się wsiadanie i wysiadanie pasażerów, przyjąć trzeba - zdaniem Sądu - iż nie unicestwia przymiotu regularności przewozu sam fakt, iż uczniowie niepełnosprawni zabierani są przykładowo bezpośrednio z miejsca zamieszkania, zamiast z przystanku, albowiem właśnie to miejsce postoju pełni rolę przystanku, na którym następuje wsiadanie (wysiadanie) pasażera. W ocenie Sądu fakt, iż przewóz różnicowany jest w zależności od potrzeb użytkowników, np. niepełnosprawnych uczniów, nie może wpływać na zaliczenie go do przewozów regularnych specjalnych, w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy o transporcie drogowym. Przyjęcie innej wykładni doprowadziłoby - zdaniem Sądu ■■ do sytuacji, w której wystarczyłoby zatrzymywać się w innym, niż przystanek, z góry ustalonym miejscu postoju, by uniknąć zakwalifikowania spornego przewozu, jako regularnego. Podobnie, jeśli chodzi o kwestię cennika opłat podanego do publicznej wiadomości, to uznać należy, iż przesłanka ta nie jest istotna z punktu widzenia prawidłowej kwalifikacji prawnej danego przewozu, jako niepublicznego przewozu regularnego specjalnego. Ponadto należy podkreślić, iż opłata została określona poprzez ustalenie wysokości wynagrodzenia za wykonaną usługę). Nawet jeśli by jednak hipotetycznie uznać, że warunek ten nie może być spełniony, gdyż takiego przewozu nie można uznać za regularny z uwagi na to, że nie był powszechnie dostępny, to należy mieć na uwadze referencje Orbis Transport Sp. z o.o., gdzie ilość wykonanej przez Bus Marco Polo Wratysłavia 1992 Sp. z o.o. usługi transportu zbiorowego w ramach przewozów regularnych wyniosła 1.380.000 wozokilometrów. W zakresie tych referencji Skarżąca zarzuca, że nie wiadomo, w jakim czasie została ta usługa wykonana, gdyż według SIWZ łączna ilość wozokilometrów nie mniejsza niż 800 tys., miała zostać wykonana w ciągu ostatnich 3 lat przed dniem wszczęcia postępowania. Tymczasem z referencji tych wynika, iż usługa ta została wykonana w okresie 3 lat i 6 miesięcy, zatem nie jest jasne, czy w okresie ostatnich trzech lat przed dniem wszczęcia postępowania łączna wielkość*

pracy przewozowej nie była mniejsza niż 800 tys. wozokilometrów. Jeżeli bowiem większość usługi świadczonej przez Bus Marco Polo, Wratysłavia 1992 Sp. z o.o. na rzecz Orbis Transport Sp. z o.o. została wykonana na początku 2005 r., to wykonawca nie spełnia warunku udziału w postępowaniu, określonego przez Zamawiającego. W Ocenie Sądu Okręgowego także i

zarzut należy uznać za nietrafiony. Trzeba bowiem mieć na uwadze to, zgodnie z zasadami logiki i doświadczenia życiowego nie jest uzasadnione twierdzenie, aby większa część usługi w łącznej ilości wozokilometrów 1.380.000 została wykonana w pierwszym półroczu 2005 r., biorąc pod uwagę fakt, że usługa w tej wysokości pracy została wykonana na przestrzeni trzech lat. Przetarg ogłoszono w czerwcu 2008 r., zatem Spółka powinna wykazać, że

w tymże trzyletnim okresie (od czerwca 2005 r.) wykonała usługę o nie mniejszej ilości pracy przewozowej niż 800 tys. wozokilometrów. Tylko pierwsze półrocze 2005 r., wynikające z referencji nie podlega zaliczeniu do wymaganego okresu. Zwracając jednak uwagę na to, iż ilość wykonanej pracy w latach 2005, 2006 i 2007 znacznie przekracza ustanowiony minimalny próg, to nawet odejmując z tych lat pracę wykonaną w pierwszym półroczu 2005 r., zdaniem Sądu Okręgowego należy uznać, że w wymaganym okresie Spółka Bus Marco Polo Wroclavia 1992 z ograniczoną odpowiedzialnością, wykonała usługę przewozu w ilości nie mniejszej niż wymagane 800 tys. km. Spostrzec bowiem trzeba, że wykonana usługa w pierwszym półroczu 2005 r. stanowi czasowo zaledwie 1/6 z wykonanych 1.380.000 km na przestrzeni lat 2005-2007. Jeżeli więc mowa jest o przewozach regularnych, to naddatek (ponad 800.000) wynosi 580.000 wozokilometrów. Kierując się doświadczeniem życiowym, przy uwzględnieniu regularności przewozów trudno przyjąć, by w pierwszym półroczu (niecałym nawet) 2005 r. wykonano ponad 72 % przewozów z okresu trzech lat (2005-2007), co oznaczałoby, że w pozostałym okresie ponad 2 lat 6 miesięcy wykonano niecałe 28% wozokilometrów. Dlatego też zarzut Skarżącej nie został uwzględniony.

Wobec złożonych wniosków w zakresie kosztów postępowania skargowego przez Skarżącego, Zamawiającego i Interwenienta - Konsorcjum Sąd orzekł o tych kosztach w oparciu o treść art. 98 k.p.c. i §12 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349) przy uwzględnieniu § 4 ust. pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. z 2007 r., nr 128, poz. 886).

Wobec powyższego należało orzec jak w wyroku, na podstawie art. 198 ust 2 zd. 1 ustawy Prawo zamówień publicznych.

St. Sekretarz sądowy
Anna Jprochoń